

Verticiliové vadnutí

Verticillium

Verticiliové vadnutí

Příznaky, možnosti záměny

První příznaky napadení se objevují v květnu. Ve spodní třetině stonku se tvoří dlouhé oválné, šedé, nahnědlé skvrny. Pletivo v místě napadení může být lehce vpadlé. Napadení se šíří vzhůru, přechází na postranní větve. Při systémovém napadení jsou rostliny výrazně zpomaleny v růstu. Listy žloutnou a usychají, někdy jen z poloviny listové čepele. Stonek zasychá a je hranatější, patrné jsou vystouplé cévní svazky, které jsou na řezu tmavé. Silněji napadené rostliny předčasně dozrávají. Kořeny postupně trouchnivějí a tvoří se na nich černá mikrosklerocia. Záměna je možná s jinými původci odumírání kořenů, zejména houbou *Leptosphaeria maculans* nebo *Sclerotinia sclerotiorum*. Typické pro verticiliové vadnutí je výrazně černé zbarvení kořenů.

Přežívání, zdroj primární infekce

Houba přežívá v půdě na rostlinných zbytcích nebo jako mikrosklerocia, která vydrží v půdě až pět let.

Dispoziční faktory

Ohroženy jsou více porosty rostoucí na špatně zpracovaných, mikrobiálně málo aktivních půdách, které jsou nedostatečně zásobené živinami. Největší škody vznikají ve vlhkých letech na těžších půdách, kdy je půda v červnu trvale mokrá a kořeny trpí nedostatkem vzduchu. Napadení patrně zvyšují larvy květilek, které povrchově poškozují kořeny.

Hospodářský význam

Poškození se vyskytuje nepravidelně, pouze v některých letech a na některých pozemcích. Škody však mohou být mimořádně významné a mohou snížit výnos o mnoho desítek procent.

Metody ochrany

Ochranou je pouze široký osevní postup a likvidace posklizňových zbytků. Chemická ochrana fungicidy není možná. V případě opakovaných silných poškození je nutné omezit pěstování brukvovitých rostlin na pozemku.
